

Forslag

til

Lov om oprettelse af Statens kunsthåndværk og Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

Fremsat den 18. januar 1956 af *undervisningsministeren*.

§ 1.

Stk. 1. Til fremme af den billedkunstneriske medvirken ved udformning og udsmykning af statens bygninger og anlæg oprettes et fond under navnet Statens kunsthåndværk, der stilles under en særlig styrelse, jfr. § 3.

Stk. 2. På de årlige finanslove stilles et beløb af 700 000 kr. til rådighed for fondet. Hvad der af denne rådighedssum ikke måtte blive brugt i det enkelte år, henlægges til senere anvendelse i samme øjemed.

Stk. 3. En del af fondets rådighedsbeløb, dog ikke udover en tredjedel, vil kunne anvendes som tilskud til kommunale bygninger eller andre for offentligheden eller for videre kredse tilgængelige bygninger og anlæg.

§ 2.

Stk. 1. Til understøttelse af ældre for-tjente danske kunstnere eller sådanne efterladte samt subsidiært til støtte for talentfulde unge kunstnere oprettes et fond

under navnet Eckersberg-Thorvaldsenfondet, der stilles under en særlig styrelse, jfr. § 3.

Stk. 2. På de årlige finanslove stilles et beløb af 75 000 kr. til rådighed for fondet. Hvad der af denne rådighedssum ikke måtte blive brugt i det enkelte år, henlægges til senere anvendelse i samme øjemed.

§ 3.

De nærmere bestemmelser om forvaltningen af de i § 1 og § 2 nævnte fond, herunder om styrelsernes sammensætning, om fondenes virksomhed og om styrelsernes regnskabsaflæggelse m. m. fastsættes ved kongelig anordning.

§ 4.

Stk. 1. Denne lov har virkning fra den 1. april 1956.

Stk. 2. Loven optages til revision senest i folketingsåret 1960—61.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Statens kunsthåndværk.

Medens det kan synes, som om landets bygninger i tidligere tid i højere grad har været genstand for billedkunstnerisk udsmykning, må det erkendes, at den danske stats bygninger gennem de sidste generationer stort set har været blottet for billedkunstnerisk udsmykning, når bortses fra den,

der gennem de sidste årtier er bekostet af Ny Carlsbergfondet og andre fond og legater, hvis påskønnelsesværdige initiativ i en del tilfælde er kommet også statslige og kommunale bygninger til gode.

At staten således kun i så ringe omfang har gjort noget for udsmykning af sine bygninger, hænger formentlig bl. a. sammen med den i det